

มะเร็งปากมดลูก

เป็นมะเร็งที่พบบ่อยเป็นอันดับ ๒ ในสตรีทั่วโลกและพบบ่อยที่สุดในสตรีไทย โดยในแต่ละปีจะมีผู้ป่วยใหม่ประมาณปีละ ๖,๐๐๐ คน และครึ่งหนึ่งในจำนวนนี้เสียชีวิต

สตรีไทยต้องเสียชีวิตจากมะเร็งปากมดลูกถึงวันละ ๗ คน และมากกว่าร้อยละ ๘๐ อยู่ในช่วงอายุ ๓๐-๖๐ ปี

สาเหตุของการเกิดมะเร็งปากมดลูกเกิดจากการติดเชื้อไวรัสเอชพีวี ชนิดก่อมะเร็ง ซึ่งเป็นส่วนใหญ่ของมะเร็งช่องคลอด และมะเร็งปากช่องคลอดด้วย เชื้อเอชพีวีติดต่อได้ง่ายมากทางเพศสัมพันธ์ ถึงแม้ว่าอนามัยก็ไม่สามารถป้องกันการติดเชื้อไวรัสเอชพีวีได้ร้อยละ ๙๐ โรคนี้ไม่ได้เกิดจากกรรมพันธุ์ สตรีไทยที่ดูแลสุขภาพร่างกายทั่วไปอย่างดีก็มีโอกาสเป็นมะเร็งปากมดลูกได้ ถ้าละเลยไม่ไปตรวจภายในเป็นประจำ



อาการเตือนของมะเร็งปากมดลูก

- มะเร็งปากมดลูกระยะเริ่มแรกมักไม่มีอาการ ดังนั้น สตรีไทยควรได้รับการตรวจเซลล์วิทยา มะเร็งปากมดลูกเป็นประจำทุกปี
- ประจำเดือนมาผิดปกติ ออกกระปริดกระปรอยระหว่างรอบเดือน
- มีเลือดออกทางช่องคลอดเมื่อมีเพศสัมพันธ์
- ตกขาวมีสีและกลิ่นที่ผิดปกติ

การป้องกันมะเร็งปากมดลูก

ระยะที่ 1 การป้องกันปฐมภูมิ คือ การป้องกันไม่ให้ปากมดลูกติดเชื้อไวรัสเอชพีวี

- การละเว้นมีเพศสัมพันธ์
- การซื้อสตัยต่อคู่นอน โดยการมีคู่นอนคนเดียว
- การฉีดวัคซีนป้องกันการติดเชื้อไวรัสเอชพีวี

ระยะที่ 2 การป้องกันทุติยภูมิ คือ การตรวจหาและรักษาความผิดปกติในระยะเริ่มแรกของการเกิดมะเร็งปากมดลูก

- การตรวจทางเซลล์วิทยาของปากมดลูกอย่างเป็นประจำ อย่างน้อยทุก 1 ปี



ปัจจัยเสี่ยง

ปัจจัยที่ทำให้ปากมดลูกมีโอกาสติดเชื้อเอชพีวีได้สูงขึ้น ซึ่งเป็นสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์

- การที่คู่นอนหลายคน
- การมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุน้อย
- การสูบบุหรี่
- การมีประวัติเป็นกามโรค
- การตั้งครรภ์เมื่ออายุน้อยหรือมีลูกมาก